

29 Ιανουαρίου, 1992

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 289/91).

Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Κεφαλαιουχικές Επτώσεις
— Οι περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμοι 1961-1988 — Άρθρο
12 — Δεν αφορά το άρθρο μόνο στοιχεία πάγιου ενεργητικού που
χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και εξ ολοκλήρου για την κτήση
εισοδήματος — Οι εκπτώσεις του Νόμου μπορούν να διεκδικηθούν 5
και από πρόσωπα που παρέχουν μισθωτές υπηρεσίες.

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση
του καθ' ου η αίτηση Εφόρου Φόρου Εισοδήματος να απορρίψει
αίτημα του αιτητή για διεκδίκηση κεφαλαιουχικών εκπτώσεων για 10
ετήσια φοροά και επένδυση για τα χρόνια 1987 και 1988 σε σχέση
με την αγορά ηλεκτρονικού υπολογιστή. Σύμφωνα με την
προσβαλλόμενη απόφαση ο λόγος απόρριψης ήταν ότι ο
υπολογιστής δεν χρησιμοποιείτο αποκλειστικά για την κτήση του
εισοδήματός του σύμφωνα με το Άρθρο 12 των περί Φορολογίας 15
Εισοδήματος Νόμων 1961-1988.

Ο αιτητής ισχυρίστηκε - και με αυτόν συμφώνησε και ο
δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση - πως το Άρθρο 12 του Νόμου δεν
καλύπτει μόνο στοιχεία πάγιου ενεργητικού που 20
χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και εξ ολοκλήρου για την κτήση
εισοδήματος. Εναλλακτικά δε επικαλέστηκε την αρχή σύμφωνα με
την οποία στην περίπτωση φορολογικών διατάξεων με
αμφιλεγόμενο νόημα θα πρέπει να προτιμάται η ευνοϊκή για τον 25
φορολογούμενο ερμηνεία.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

5 Συμφωνώ με την απόφαση στην υπόθεση **Μάριος Χρίστου ν. Δημοκρατίας**. Η απόρριψη της διεκδίκησης του αιτητή για το λόγο που δόθηκε δεν ήταν επιτρεπτή.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

10 Αναφερόμενη Υπόθεση:

Χρίστου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3031.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία απέρριψε τις κεφαλαιουχικές εκπτώσεις για ετήσια φθορά και επένδυση για τα χρόνια 1987 και 1988 σε σχέση με την αγορά ηλεκτρονικού υπολογιστή που διεκδίκησε ο αιτητής.

20

Στ. Νικολάου για Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή.

25

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

Ο Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

35

40

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής διεκδίκησε κεφαλαιουχικές εκπτώσεις για ετήσια φθορά και επένδυση για τα χρόνια 1987 και 1988 σε σχέση με την αγορά ηλεκτρονικού υπολογιστή. Ο αιτητής που είναι μισθωτός εγκεκριμένος λογιστής, πληροφόρησε τον Έφορο Φόρου Εισοδήματος πως αγόρασε τον υπολογιστή για διεκπεραίωση εργασιών λογιστικής και ελεγκτικής φύσης των εργοδοτών του, για την προετοιμασία του εδάφους για την μετέπειτα χρησιμοποίηση υπολογιστών από τους εργοδότες του, για τη βελτίωση των προοπτικών ανέλιξής του και για εξοικείωσή του με το περιβάλλον των

υπολογιστών και τον εμπλουτισμό των γνώσεών του για τη χρήση και τις εφαρμογές του. Ο Έφορος απέρριψε τη διεκδίκηση όπως και την επακόλουθη ένσταση του αιτητή. Σημειώνει στην προσβαλλόμενη απόφαση της 7 Ιανουαρίου 1991 πως εφόσον, σύμφωνα με τον ίδιο τον αιτητή, ο υπολογιστής δε χρησιμοποιείται αποκλειστικά και εξ ολοκλήρου για την κτήση του εισοδήματός του, σύμφωνα με το άρθρο 12 των περι Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων 1961 - 1988 δεν είναι δυνατό να παραχωρηθεί οποιαδήποτε κεφαλαιουχική έκπτωση. 5
10

Με την προσφυγή του ο αιτητής αμφισβητεί τη νομιμότητα της απόφασης. Υποστηρίζει ότι η αντίληψη πως το άρθρο 12 του Νόμου καλύπτει μόνο στοιχεία πάγιου ενεργητικού που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και εξ ολοκλήρου με την κτήση εισοδήματος, είναι πλανημένη. Εισηγείται ότι η προσέγγιση του Εφόρου Εισοδήματος ισοδυναμεί με προσθήκη στο νόμο φράσης ανύπαρκτης, πράγμα ανεπίτρεπτο ιδιαίτερα έχοντας υπόψη τους αυστηρούς ερμηνευτικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην περίπτωση των φορολογικών διατάξεων. Επικαλέστηκε εναλλακτικά την αρχή σύμφωνα με την οποία στην περίπτωση φορολογικών διατάξεων με αμφιλεγόμενο νόημα θα πρέπει να προτιμάται η ευνοϊκή για τον φορολογούμενο ερμηνεία και κατάληξε με παραπομπή στην υπόθεση **Μάριος Χρίστου ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή Αρ. 493/87 της 13.12.89. Στην υπόθεση εκείνη, αντιμετωπίστηκε όμοιο θέμα. Κρίθηκε ότι ο νόμος δεν είχε θέσει ως προϋπόθεση την αποκλειστικότητα της χρησιμοποίησης στοιχείων πάγιου ενεργητικού, που και σε εκείνη την περίπτωση ήταν ηλεκτρονικός υπολογιστής, για τη κτήση του εισοδήματος και η απόφαση του Εφόρου που στηρίχτηκε στην αντίθετη ερμηνεία του Νόμου ακυρώθηκε. 15
20
25
30

Το έργο μου στην παρούσα υπόθεση απλουστεύεται ακόμα περισσότερο με την χωρίς περιστροφές αποδοχή από το δικηγόρο των Καθ' ων η αίτηση της ορθότητας του τρόπου με τον οποίο λύθηκε η αντιγνωμία στην πιο πάνω υπόθεση. Δέχτηκε ο κ. Λαζάρου ότι οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές' είναι στοιχεία πάγιου ενεργητικού με την έννοια του άρθρου 12 και ότι οι εκπτώσεις του Νόμου 40

- 5 μπορούν να διεκδικηθούν και από πρόσωπα που παρέχουν μισθωτές υπηρεσίες στις οποίες γίνεται ρητή αναφορά και συμφώνησε ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να κηρυχθεί άκυρη προκειμένου να επανεξεταστεί η διεκδίκηση κάτω από το ορθό νομικό πλαίσιο.

- 10 Συμφωνώ με την απόφαση στην υπόθεση **Μάριος Χρίστου ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω). Η απόρριψη της διεκδίκησης του αιτητή για το λόγο που δόθηκε δεν ήταν επιτρεπτή.

Η προσφυγή πετυχαίνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

- 15 Ο δικηγόρος του αιτητή δήλωσε πως δε ζητά έξοδα και δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*